

Міністерство освіти і науки України
Комітет з фізичного виховання і спорту МОН України
Сумська обласна державна адміністрація
Управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Тартуський університет (Естонія)
Сумський державний університет

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
В СИСТЕМІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(Україна, Суми, 18–19 квітня 2019 року)

Суми
Сумський державний університет
2019

ІНКЛЮЗИВНЕ ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК СКЛАДОВА ОСВІТИ ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Корж С. О., ст. викл., Саєнко Е. С., студ.
Сумський державний університет
evelsaienko@gmail.com

Вступ. Сьогодні, коли кількість дітей з обмеженими можливостями невідомо зростає, проблема включення таких дітей до загальноосвітнього простору є актуальною. Фізичне виховання виконує значну роль у житті та розвитку дітей з психофізичними особливостями [1; 2]. Важлива роль у включенні таких дітей до фізичного виховання покладається на вихователів та вчителів фізичної культури, які в свою чергу, мають допомогти дитині реалізуватися в суспільстві, не відчуваючи себе пригнобленим та зайвим.

Мета. З'ясувати проблеми проведення занять із фізичної культури дітей в інклюзивному класі та запропонувати шляхи їх підвищення.

Виклад матеріалу дослідження. Інклюзивне фізичне виховання – це система заходів, спрямованих на розвиток рухових можливостей у процесі виховання дітей з різними психофізичними особливостями. На жаль, дітям з обмеженими можливостями не приділяється належної уваги на уроках фізичної культури. Причиною цього є недостатня освіченість учителів фізичної культури у сфері медицини, психології, корекційної педагогіки тощо. Іншою, не менш суттєвою, проблемою є недостатність матеріально-технічного забезпечення, як басейнів, тренажерів та іншого обладнання. Вирішення цих питань позитивно вплинуло б на інклюзивне фізичне виховання учнів. Як зазначають В. М. Пасічник та В. Р. Пасічник однією з основних проблем є відсутність адаптованих програм, технологій організації та проведення рухових занять із дітьми, які включені в інклюзивний клас [1, с. 81]. Наступною проблемою є неготовність батьків, як здорових дітей, так і батьків дітей з психофізичними особливостями. Перші бояться аби навчання в інклюзивному

середовищі не зашкодило нормальному фізичному і розумовому розвитку їхньої дитини, других турбує питання щодо ставлення оточуючих до певних можливостей дитини, тобто соціалізація в суспільстві особи з обмеженими можливостями. З метою підвищення процесу інклюзивного фізичного виховання вчителю рекомендується. 1. Проводити комплексні уроки інклюзивного фізичного виховання, що включають загальнорозвиваючі, корекційні фізичні вправи та естафети. 2. Заняття проводити в різних організаційних формах: у колі, у вільному розподілі по залу, в колоні, в розімкнутій шерензі, на місці та в русі. 3. До кожного заняття вчителю необхідно ретельно підбирати різноманітні рухові вправи, щоб забезпечити доступність виконання кожного учня. 4. Вчителю, який навчає інклюзивному фізичному вихованню, потрібно працювати в тісному контакті з лікарями, що дають інформацію про індивідуальні особливості кожного учня.

Висновки. Інклюзивне фізичне виховання – це система заходів, спрямованих на розвиток рухових можливостей у процесі виховання дітей з різними психофізичними особливостями.

Важлива роль покладається саме на вчителів фізичної культури, які повинні уважно ставитися до кожної дитини з обмеженими можливостями, мають допомогти таким дітям подолати страх, зневіреність у своїх.

Література

1. Борисенко Л. Л. Підвищення ефективності процесу фізичного виховання в умовах інклюзивної освіти. Надання освіти з особливими потребами в умовах інклюзивного освітнього простору. Лисичанськ: ТОВ «КИТ-Л», 2015. С. 23–26.
2. Пасічник В. М., Пасічник В. Р. Проблеми реалізації інклюзивного фізичного виховання дітей дошкільного віку. Фізична культура, спорт та здоров'я. Харків: ХДАФК, 2017. С. 80–83.